

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 827. Valentini Pap. Annus 1. Lvdovici 14. Mich. Balb. 7.
Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

14. 1497. VALENTI. CHRISTI PAP. I. 827. Orientali Imperatore detest. habere de magno totius Catholici orbis beneficentia perpetuam (probo testif. dori) Patriarcha hinc seculari ecclesiarum Novatores infidelitate fre- que pudore, immo cum gloria, vtriusque infamium legum praeceptorum. Quae dicitur miserum

V CHRISTI Annus 827. LYDOVICI II. MICH. BAL. 7.

Redemptoris octingentesimo- rum, Indictionis quarta, quo Ex- pectationem Archiepiscopi Vincentii serani seruanum Di renouandi so-

RELLI- QVIM. POTO. POLATA. IN ECCLE- SIARUM. DE DICNO. IV.

habere, verum de vestibus dicitur respondit. Hic ego stapes alium & adiuuati per centum capi, unde illi hoc vestimentorum quia nu- quam viderat, petitis contempere potuisset.

At ille me inuitum, paululum stans, ac deinde: Satis, inquit, esse videtur, ut per me cognoscas, quod me taceo; tamen per al- los scilicet te cognoscatur. Et ego illum vel sui proditor simpliciter: quem scit esse aliter si proditor sit, non simpliciter enuntiabit: neque enim potest, quia si natura compactum est, ut hoc quia veritate dicitur, cum notitiam non per seipsum sed aliorum relatione fuerit affectus. Tunc tantum fides committit, qualiter iude me- am amum si, postquam meo relatu omnia res gestae veritate me- ageretur. Cui cum me non aliquid aliorum, quam quod inter nos conuenit et hinc sermone respondentem Presbyter inquit, ille qui ad ferendum beati Taboris illud venerat, ita ut videret, perficere ne- quingisset; Notarum tuum accepit de quibus loquuntur sancto- rum Martyrum reliquias, domum redire statuit: inquit cum illo consilium, ut si paululum Roma moras faceret, ipse cum Lami- fone hanc Deuotione, & cum hominibus cum qui illas sacras cineres ferre debebant, Apertum vsque accesserit, ibi, illos ac Des- dona presbiterentur aduocum. Quam ambobus ista conseruato illis, Roma substatibus presbyter cum Lami fone ac perierit reliquias ferentibus Papiam profectus.

Quo cum esset penitentem, formis sacris cineres continentia in Ecclesiastis penes alios esse postea, atque ab excommunicatis cle- ricis ac laicis in eadem basilica diligenter solerti custodita. Quae si vera non esset, cum esse inter ceteros ad easdem excultas in Ecclesia vigilaret: citius, ut ipse asserit, circa mediam fere noctem, ut adirent paululum somno, videretur quae mira eandem basilicam vigilandis artem conuenienter, praefer se solium ebederent. Tam- si in mentem venit, visionem fuisse, non sine magna quadam causafallum, ut hominibus tam solentibus sper obrepere tra- tibus suis oblati occasione verendum foret, ut, acceci lumine, ad cinerum silenter accepit. Tunc sui gloriosum animi et cerei fla- mine crematis, sermo sine clauo clericiter aperit, ac de vitro que cor- pore partitionem, qui se vidit artem, accipiens, sigilla, ut erant, inte- gra sicut in venatorum formis aduocum accepit, nulla que illi fa- ctum sentiente in loco suo resideret. Illi hoc solatari talis fereba- tur reliquias sicut ad me fuisse reuocari detulit; primis, illas non sancti aliorum vel Petri, sed sancti Taboris esse, asseruit: Non deum inuenit quod veretur, ferat inuenit inuenit, quae- rit sanctiorum essent reliquia, quae modo ex fuisse ad presb- terem, aperit. Habetum illas apud sanctum Medardum in loco celebri honorifice colebatur, ut ab omni populo cum magna reueren- tione coluntur, sed verum ea nobis habere liceat, in tuo maneat aeterna.

Huiusmodi recordatum suum quid in itinere, quo proximam ad palatum profectus erat, a quadam hoste audierim, qui inter ce- tera quae mecum loquatur: Numquid nosti, ait, quid sit sancti Martyris Martini de Petro per hanc regionem fama de presb- teri Canis, me in notitia reuocarem, tum ille: Dicitur inquit, qui de sancto Sebastiano veniunt ex monasterio de Ecclesie- lio Medardi seilicet, ubi reliquia sancti Sebastiani col- locata fuerant, quod presbyter quidam Hilduinus abbas, qui cum Notario tuo Romano profectus est, cum illis conuenerit, et in quadam loco communi diuersa videretur, non obiectae a- somus de presb- ter, et id quod agebatur penitus ignorauit, sermo- quibus sanctarum corporum conuenerit, aperuisse, et, unde ab- fuisse, utque abiens Hilduinus detulisset. Et modo apud S. Me- dardum fuit, in sermone vero tuo per unum quidam fieri palatium remouisset, quod ad reper notarium tuum pertinetum fuit. Hoc in- uenit, cum, cum hinc que ab Hilduinus dicebatur, confes- sionem, non modica mentu per ueritatem commutatum fuit, ad hoc pra- caput, qui in modum inuentum habebam, cognosce, quo illa in ex- ceptabilem atque gloriam ab aliis vtriusque diuinitatem inuenit, et in- uerte, ac de coribus decepta multitudine depellere potuisset. Illud tamen optime indicat, ut Hilduinum rogarem si quum me- hinc reddere, quod de meo fuisse solatium, et ad se delatum, ac- que a se recipimus per illud, hinc meam confessionem negare non poterat. Quod etiam quanto potius instanter fecere curam, et licet ille paulo dicitur et dissoluit quum optaret in unum inuenit fa- s- sit: ut inuenit cili solatium precum miserum, et, in improba- tari meo qui se paulo ante nullis inuenit, in hac praesertim causa, testurum pronuntietur.

Inter ea nos ad Basileum & Lamsionem litteris erant om- nium in loco ubi Martyrum corpora collocari) quatio per totum pe- ni Galliam de fitem sancti Martyrum fama esset, et in loco re- curant: commonescien) eos, ut cognoscat si alio: Modale vel si- mile hinc, qua Hilduinus de falia presbyteris fuisse asserbat, in via co- rano aduicere, vel remouisset potuisset. Qui statim ad me in pala- tium venientes, valde disperem hinc qua Hilduinus dicebat, sub- lano detulerunt: Nam in prima omnia qua presbyter ille Hilduinus retulerat, falsa esse testati sunt, neque vllam postquam fama exte- rone, vel illi presbytero, vel cuiuslibet alteri diuinitate fuisse occasione, per quem ad huiusmodi factum perpetrandum aditum habere po- tuisset. Sed hoc ipsum quod de sacri Martyrum cineribus alter quam debuerat, accidisse constabat, Romae in domo Desidone per- uenitiam Lamsionem & vtriusque memorati presbyteri contemp- se videlicet tempore quo corpus beati Marcedini de tumba sua sublatum, in domo Desidone feruabatur, multo tempore scilicet tamen fuisse diuerum. Memori autem ille Hilduinus presbyter, fuisse quum de S. Taboris corpore adspicendo conseruaret, inuenit, inuenit vana- tum ad dominum suum exueretur, quod fidei vel poteras, fidei- estipio molitum est. Ita Lamsionem agere fuisse, quia patetrem ac- prinde cupidum esse eguenerat, oblati et opator autem num- num, quam, agens solidum ad proditorem faciendum illerit. Ac- ceptum enim oblatum pecuniam, arcam in qua corpus beati Mar- cedini erat de Desidone de postum atque in lucam aperit, et illi me quibus ne ueniam asserendi extra quod vellet, qualem ipse opta- uerat, potestatem fecit. Nec ille in ea rapina participauit: nam tantum de sacri beati Martyrum cineribus soluit, quantum vas- fectum inuenit habens, sapere posse uidebatur. Hoc eo modo factum esse, ipse qui in eam memorate presbyter machinatus est, Lamsio peccatum non inuoluit, fendo testatur est. Tunc ego rati ve- ritate comperta, Basileum ac Lamsionem de uide ueniam redire- re praecipit.

Ac deinde cum Hilduinus lacrimis, conuentione inter nos facta, quando sacra reliquia redderentur, duos clericos de domo no- stra Hilduinum videlicet ad Filmarum (alter presbyter alter sublatorem) et ad vtriusque eorum Augustam Suisserum peregre uisit, mittens per eorum ad locum de quo eadem reliquia aufer- enda erant, benedictionis gratiam numero aureos numero centum. Qui uis ad monasterium sancti Medardi in die Palmarum uenisse- runt, per triduum ibi morati sunt. Et recepto illorum quem uis- fiteuerant, inuenit ab illi sacro, conuentionibus secum duobus ex- uadem monasterio etiam, quam apertuerant clericis ad ad pala- tium reuocari. Reliquias autem non nulli, sed Hilduinum detulit. Quae asseruntur, in Oratorio domus sua fecit custodiri, v- que diuinitate substatu Paschalis fuisse acceptationibus, vtriusque tempus- uis erit, quo uicibus quod reddendum erat, primum redderet, et inde potest.

Complacitum uero, post sanctum Pascha uisio vel ed amplius die- bus, cum dea ueniam gratiam de palatio fuisse egressus, Hilduinum, secundum quod inter nos conuenit, memorati reliquia de Or- atorium suo, videri ab altero, sublatum, atque basilica sancti Dei Oen- trionis illarum, atque, fuisse, me re eam inuenit fuisse accipi- ti in conspectum qua reliquia conuenerunt, apertis ostenda mi- li, ut uiderem quid esset quod illi redderet, et recipere. Et cum de sublatum de altero eadem corpus in manibus non inuenisset, data, oratione conuenerit, praecentoris etiam ipse inuenit, an- tiphona in loco sagarum conuenerit clericis ad palatium parati impudenter, in illo inuenit, in thalamo recedente, v- que ad eum hinc conueniendo profectum est. Praecentorem inde paratum in ueritatem et ceris laudantem Dominum seruorum am- ossi, ad Oratorium quod erat in domo nostra in uilopere inuenit, et, quia aliquid uno habebatur, illas sacras reliquias inuenit. In- na vero praesertim nostra, quum de basilica vsque ad Oratorium nostrum nos fecisset, dicit quid mirum ab acciderit, confesso non esse ta- centiam.

In eadem enim nobis de Ecclesia, laudem, Deum no Deo nostro excelsa uoce canentibus, tamen in fua fua eorum casti- tem uis a quos, qua ab Ecclesia ad Orientem rebus, totam cupimus, ut illa praesertim penes omnes inuenit partu habitato- res, stemque uis fua, in pro quibuslibet canis, atque negoti, ed- licet in parte fuerant inuenit, ita diuinitate conuenirentur, et omnes qua in manibus habebatur operem, cum in uis ra- pidissim, prius ad Ecclesiam, deinde quasi per uisum ad Oratorium nostrum, in quod illa reliquia uideri esse audire-

830 V. V. VI. VII. VIII.

vani summopere festinavit. Et in modicum intra septa nostra ex-
ultanti simul atque admiranti populi concursus; & cum magna
pars eorum qui confluerent id quod agebatur, quid esset igno-
ret: gaudium rabiens & exultatione repleti, Dei omnipotentis mis-
ericordiam collaudabant.

IX.

CREBRA
INDRACY
LA EX RE
LIQUIUS
MARTY-
RIS.

Postquam summa crebescere disingatur est reliquias S. Mar-
cellini Martyri in eum locum esse delatas non solum de eodem vi-
co Aquensi & vicini etiam adiacentibus villis, verum etiam de lo-
gionibus ibi locis ac pagis adeo frequens atque immensa multitu-
do congregata est, ut nobis ad officium in eodem Oratorio celebra-
ndum prater visperitas horis atque nocturnis haud facili pateret
introitus. Adhibebantur undique de his, & variis effusi langu-
ribus circa Oratorij parietes a propinquis suis atque amicis colla-
bantur. Videres ibi ipse omnium infirmitatum generis aper-
tissime Christi Domini, & per meritum beatisimi Martyri in om-
ni seculo & etate curari: cecus visus, claudus in seculo surdus auditus,
mutus sermo redditus, paralyticus etiam & qui totius corporis vi-
ribus destituit, aliorum manus appropinquaverunt, sanitate recepta,
proprio pedibus ad sua venerebantur. Sed singula ibi tum facta
miracula idem qui aspexit praefens singulis Einhardus scripsit
mandans, tertium ex illis librum conscripsit. Sed
fulceptam ab eo semel modo profequamur narrationem
historiae pergit enim.

X.

LVDVOCI
CYS IMP.
VENERA-
TYR S. RE
LIQUIAS

Hac ubi ad regias aures relatione illudimprolata sunt: sta-
tuit primo, ut ad palatium egressus, Oratorium nostrum in quo
haec fiebant, Martyrem venerandum accederet: sed nec id face-
ret, eodem illudino suggerente, prohibuit, ad maius ergo basilicam
reliquias deferri per acceptum ibi, delatas humilis supplicatione veno-
ratu esse, celsisq; Missarum sollempniis, obitibus beati Martiri-
bus Marcelino & Petro quoddam pradiolani sum iuxta a fluviu
Arum vocabulo, Ludolustri opus habere mansos quidem, & vinea-
rum arborum novem. Obiit & Regna singulorum suum ex ante
& gemmum saluum persans libros tres. Quibus expletis, relata
sunt reliquia ad locum suum, in Oratorium videlicet nostrum,
suerunt que ibi diebus quadsaginta vel amplius, usque dum Im-
perator palatio egressus, venandi gratia sollempni more silvas pe-
teret.

XI.

INGENS
MILACU-
LVM DE
ANV CVR-
VA VE-
CTA.

Que facta & nos comparatis, que ad professionem nostram
necessaria videbantur, cum visum reliquias de vico Aquensi pro-
mouimus. In ipso autem nostrae egressus articulo, cum Missarum
solempnia celebrarentur, anno quadam in palatio notissima, amo-
ni circiter octoginta, nervorum contractione laboranti, in confes-
sio nostro curatus est. que ut ipsa narret didicimus per quinque
decim annos hoc morbo detenta more quadrupedi genium natio-
nis, nitendo, officium ambulantis reptando impleret. Inde iter
ingressus, suffragantibus Sanctorum meritis, sexto decimo die Mu-
linchennus vicium, in quo factos beatorum Martyrum cineres ad
Comitatum profecturi dimissimus, Domino adiuante, peruenimus.
Ibi quo itinere quantum gaudij quantumq; letitia de illarum ad-
tuentium reliquiarum populi in eadem via conspicientibus accesserit,
neque mihi silendum est, nec tamen ita fuit, plene dici atq; enun-
tari potest. Dicendum tamen est, ne res ad Dei Laudem maxime
pertinet, quae per desiderium silentio suppressa videatur. At primum
quidem gessi, cum id referre, quod palatio egressus in multorum
praesentibus vidisse reminiscimur.

XII.

DIMISSIO
DEBITI
INVI-
SIV M
SPONTA
NEA.

Vicinis dicitur stantibus, duobus serè passuum millibus ab
Aquensi palatio stantibus habens pontem; ad quem venientes
propter multitudinem quae nos eoque de palatio profectus, ar-
tibus, redire volebat, ut orandi locum haberet parumper consti-
tuit: ibi quitam de orantibus cum alio ad reliquias accedens, so-
lemniq; respiciens: Propter amorem, inquit, atque honorem huius
Sancti, ete alieno, propter quod te mihi obnoxium esse non ignoras,
absoluit: Debebat ei (ut ipse fatebatur) dimidiam argenti libram.
Itaque, alter socium suum manu comprehensum ad reliquias tra-
hebat: patrem aut, meum occidisti, ac proinde inimici eramus ad in-
vicem: nunc autem propter amorem & honorem Dei, & huius
Sancti, depositi a similitate, sedum tecum ingere inire volo, ut al-
hinc in futurum perpetua inter nos amicitia permaneat: siq; hic
Sanctus vendidit a inimice caritati testis, & vltor in eum qui huius
pacem prius irrumperere tentaverit.

XIII.

ET VS
US IN
RANS.

Hic illa turba que nobiscum de palatio fuerat egressa, ad ora-
torium atq; egressu saluti factis reliquias, cum multitudine laetissimis, quae pra-
mium gaudij continere non poterat, donum venerunt, alia mul-

titudo que ibi nobis obviam, nos comitante, atque hauriente
sine intermissione cantante, usque ad eum locum in quo sumus
do ab alijs occurrentibus excepit: quae tam humiliter se pro-
supplicatione facta ad sancti venera est. Hoc modo per singulas dies
a prima luce usque ad vesperam concursum ac donum Christi
Laudem dicentibus popularum turba ab Aquensi palatio usque ad
peruenimus, atque ibi reliquias super altare, pene quod lo-
culum sacros Martyrum cineres continens posuit, etiam, genuata
capla recumbens collocauit, fueruntque ibi repositae usque dum
nos mense Nouembrio ad palatium ire parantes, per venerabilium
admoniti sumus, ne prius de illo loco proficeremus quam ex cor-
pori de quo sumus erant, conuenerimus. Quod nos autem fuerit
venelatum, ut hoc fieri deberet, non est sicut in repositis quae
non solum somnio (ut fieri solet) sed etiam signis quibusdā ter-
roribus ad vigilatum curam peruenimus ostensum est. Haec
Martyres omnino voluisse, ut in hac re usque illarum festis ad-
implerata.

Erant vni de clericis qui ad excubias basilicae deputati fue-
rant nomine Ludolphus, cui tunc segno tangendo circa conspice-
rat, habens stratum suum iuxta astra basilicae iacentem. Quo-
cum secundum consuetudinem nocturni ac nocturnalis officij
more surgeret, & genua, inueneret, completusque ante locum
idem officio, in sum dormire vellet, illosq; Ecclesiae seruis, cum
sanctorum Martyrum cineribus supplicandis gratia se praesentem
ibi cum palatium quinque passuum, ut ipse asserit, dicitur
passus: auduit iuxta se in paucissima velis quosdam pullos
huc atque illuc ibidem deambulantes. Consideratis, haere non
minimo exiit & palatium in genta. Cum tamen partem com-
plere cepit, existimans aliquem de paritero claud. Tunc
tamis in quolibet angulo delinens. Camerulam autem quam
se solum pariter basilica esse conuerterat, ut in aeternum
solimant, ac palatium quem prius in hac parte, vixit, sed
antequam vnum eius versum completeret, capla que altari
imposita sacra beati Marcelini reliquia, inuenerat, inuenerit
crepitu tota vehementer insonauit, ac quasi miles perispho-
luisse videretur, duo quoque officia quae simul erant,
occidentale videlicet & australe, velut aliqui pullos fornicu-
dentem. Quibus territus ac stupens, cum quid fieri
deum esset penitus ignoraret, surgit ad altare, & in illud suum
paucitudo proiecit.

Subitoq; sepe depresso, vidit sui quendam ignem
ram asserere, qui se altare verba compleret. Coramque ac
Embrarum sic ad palatium properare vole, ut videlicet M.
cellini quos hic detulit, prius in locum de quo solentur
eponat: Cuius huius rei ignarus esse non videtur. Iste
quid primo disculo, eoque ex audierat Martyrum praesentem
dimo abire, vel aliquid pergere praesentem, antequam reliquias
suo loco restituit. Esperes factis surrexit, & in me
comenere potuit, hoc quod fieri fuerat in huiusmodi negotio dispo-
situm. Sed ne ego sequer in huiusmodi negotio dispo-
situm arduum, inuadi id quod inebatur fieri non arduum
repositione adimpletum esse iudicari, quod quidem hoc quae
hoc necessaria erant, per apertum est.

Sequenti vero die, factis illas reliquias corpori de quo sumus
suerant, cum summa diligentia factae curae. Quod factum
palm gratissimum beati Martyri fieri, ut ipse non
subsequenti liquido comprobatur: Nam prius vni, cum ad
matutinum officium in basilica sollempni sedentibus, nos quo-
dam gressum officio distitimus genibus ac totius nostri, repen-
dit ad orationem intravit. Ite coram oculis nostris, peruen-
tem Dei & meritis beatisimorum Martyrum, illis qui in
suo est huius, ita perfectus curatus est, ut ad incedendum non
quidem sustentatione vltimus indigeret. Quo etiam & factum
per continuum quinque annos fuisse, simulque cum illis
auditioni sibi reddidit affirmat. Hic ita perit, ut in
sua, sicut sperari me facere volebat, videtur huiusmodi
multa mecum reperando profectum sum. Hic ipse, qui in
istoria sic aboluit librum secundum Sanctorum reliquias
dubios de miraculis per eorumdem Sanctorum reliquias
neris in locis editis, sine in palatio sine in loco ubi
nulli poni, Deo per sanctos Martyrum operante, quibus
praefatur.

Ceterum de his omnibus miraculis et primis scribis
praefatur.

... quia in eo loco gesta & a me ipso visa sunt, ad quem suas secreta...

XVIII.

Abbas, ab. 4. 19

Quo autem hoc portiffimum anno decimoquarto Ludovici Imperatoris heri contigerit. libellus Georgij Veneri...

XIX.

Abbas, ab. 4. 19

Dionysius d'antem cum reliquis tertio die Valentianus venerit, cum eam in basilicam S. Salvi...

XX.

Abbas, ab. 4. 19

Simuliter in septemstate S. Salvi, que euenit sexto Kalendas Iulij, quodam bene factis & motu inter solemnia Misserum...

XXI.

Abbas, ab. 4. 19

Die quarto S. Augustini iudiciorum, quodam vidua Adalrada, que...

nam quatuor oculorum lumine privata, nihil videbat, audita virtutum...

XXII.

Abbas, ab. 4. 19

In eodem Apollonio, ad 25. pridie Nona Iulij, quidam homo...

XXIII.

Abbas, ab. 4. 19

Quarto Idus Iulij, quodam nomine Alagia, que duobus se...

XXIII.

Abbas, ab. 4. 19

Septimo Kalendas Augusti, puella quidam, que ab inuicem...

XXIV.

Abbas, ab. 4. 19

Hoc eodem anno Euphemius dux in Sicilia ob raptu...

XXV.

Abbas, ab. 4. 19

in am dicitur Pontifex ex hac via sublocetur & Eng...

Vigebat adhuc in Ecclesia Romana consuetudo, vt...

XXXII. Quod autem ad Gregorij electionem pertinet, planè...

XXXIII. Eleuit autem, ab eu in Patriarchatu Lateranense per dicitur...

Vigebat sublimem thronum descendit, velut è spe...

signum, quod tantum creditum sibi thesaurum includ...

Qui autem illa de Gregorio scriptorum monumentis...

XXXV. Huius beatissimi Gregorij venerabile corpus à Gregorio quarto...

XXXVI. Parè exilitate balthei quæ vna pollicis mensuram monu...

Sed ad Anastasium redeamus, qui de alijs sacris reli...

Sed quod audis corpus S. Sebastiani translatum vna...

XXXIV DE TRANSLATIONE CORPUS S. GREGORII.

XXXV. * uctus v gnu

INDV. MENTA. GREGO. RU IN SE. PVLCHRO. RUPERTA.

XXXVI DE CIN. GVLPS. GREGO. RIL.

XXXVII. SS. MAR. TYRYN. CORPO. RATRAN. SLATA. IN ORA. TORIUM. GREGO. RIL. * Gica

XXXVIII.

VVVS VA. BVS ELI. VVNDI. POSTIF. CEN.

GREGO. RIVS ELI. CUS RE. FECTO. R. MYFON. TICA. TV.

LYDO. GREGO. RIVS PRO. VENE AD. MONI. BRANDA. CURA PA. TORALI.

